

אמא שלו

מאת איוון פלאסי

תיאטרון
בית ליסין
הבי ישראלי

אמא שלו

מאת איוון פלאסי

תרגום: שלמה מושקוביץ
בימוי: רוני פינקוביץ'
עיצוב תפאורה: ניב מנור
עיצוב תלבושות: דנה צרפתי
מוסיקה: רן בגנו
עיצוב תאורה: אורי מורג
עיצוב וידאו-ארט: יואב כהן

משתתפים (לפי סדר הופעתם):
אסי לוי - ברנדה קאפוביץ'
טוני ברמן/איתמר כרמלי - ג'יסון קאפוביץ'
שלום שמואלוב - רוברט רוזנברג
ניב פטל - מתיו קאפוביץ'
שי לי הירש - ג'סיקה
גדי צדקה - סטיבן
אביבה נגוסה - טס

המחזה 'אמא שלו' הוצג לראשונה
בתיאטרון קורטיארד, לונדון,
ביוני 2010 במסגרת פרסי "קינגס קרוס"

הצגה ראשונה: 7.9.2011
משך ההצגה: כשעה וחצי ללא הפסקה

המשפט התקשורתי שלה; השקט הנפשי שלנו

לכאורה, הסיפור הוא פשוט: "התקשורת" - אותו כינוי כללי וסתום לעיתונאים העוסקים בסיקור הסיפור - מבצעת באם המשפחה לינץ' חסר רחמים. היא רודפת אותה, מפשפשת בעברה, חודרת לפרטיותה, והכול במטרה להפנות אצבע מאשימה, לספק הסבר הגיוני לכשל החינוכי החמור שאירע בתוך אותה משפחה שעד לפני רגע הייתה חברה רצויה ומקובלת בקהילה היהודית בעיר. העיתונים נערמים בבית יום אחר יום, חושפים עוד פרט ועוד פרט, קושרים בין דברים שאין ביניהם קשר, מצביעים על שיטה במקום על מקריות, מנפחים עובדות ומוציאים מהקשר, ובדרך - מאיימים להוציא את האם החזקה והמתפקדת משפיות דעתה.

אבל תפקידה של התקשורת במחזה אינו פשוט או חד משמעי כפי שנדמה בתחילה. זהו לא סיפור שטחי על תקשורת המבצעת משפט מהיר בכיכר העיר ואם שהופכת לקורבן של משפט כזה, כפי שהתקשורת מואשמת תדיר על ידי גיבורי פרשות מביכות מסוג כזה או

אמא של מתיו וג'ייסון, ילדים טובים מבית יהודי טוב בטורונטו. אשת קריירה, אישה עצמאית. אמא שלו, של מתיו, נער מוצלח על סף קולג', מוצאת את עצמה בוקר בהיר אחד נעולה בביתה, נצורה, מוקפת מצלמות, עיתונאים וסקרנים, יחד עם עוד חבר לחדרן של שלוש נערות ימים קודם פרץ יחד עם עוד חבר לחדרן של שלוש נערות קולג' בזמן שישנו ואנס אותו. מעצר הבית שלו הוא גם מעצר הבית שלה. הסיטוט שהוא יצר הופך להיות הסיטוט הפרטי שלה.

ברנדה היא גיבורת המחזה בתוך הבית, אבל בחוץ ניצבת ה"גיבורה" המשנית של המחזה, גיבורה שאין לה פנים או דמות - התקשורת. זו מתפרצת שוב ושוב אל הסלון הביתי דרך הבזקי המצלמות הבלתי נסבלים בכל פעם שדלת הכניסה נפתחת, וגם דרך כותרות העיתונים הגסות והאדומות הנמרחות בכל בוקר על העמוד הראשון, מעוטרות בתמונות חושפניות, ממתנות על מפתן הדלת.

בעוד ברנדה נותרת לכל אורך הדרך חסרת תשובות או הסבר הגיוני (הבן בקושי מצליח לשחזר את אירועי אותו לילה), התקשורת ממחרת לספק אותן באופן חד משמעי, תוך חשיפת פרטים כאלה ואחרים מעבר המשפחה והרגליה. בכך העיתונות מגלמת את התיאוריה המכונה בפסיכולוגיה חברתית "האמונה בעולם צודק". זוהי אותה נטייה אנושית מוכרת להאמין כי העולם הוא מקום הוגן שבו אנשים זוכים לגמול ועונש ראוי על מעשיהם. זוהי אמונה המשרתת את הצורך שלנו לתפוס את העולם כמקום שיש בו חוקים ברורים וסדר שאם רק נתנהל על פיהם, יהיה לנו טוב. לפיכך, כאשר משהו משתבש, אם מתרחש דבר רע, צריך להבין מה עשה אותו אדם שהביא זאת על עצמו. זאת בדיוק אותה הטיה שמביאה אנשים להאמין כי קורבנות אונס "הזמינו את זה", וזוהי גם ההטיה שמביאה את התקשורת ב"אמא שלו" לחפש את הכשל החינוכי אצל האם כדי להסביר כיצד היא הביאה זאת על עצמה, על משפחתה, על קורבנות האונס ומשפחותיהן ועל הקהילה כולה.

במובן הזה, התקשורת איננה ישות עצמאית. היא שלוחה של החברה והקהילה, העין הבוחנת של אלו. בעיקר - היא מייצגת את הצורך הפסיכולוגי העמוק של קוראי העיתונים בהרגעה. אם רק יוכלו השכנים לקבל מדי יום מעל דפי העיתון הסבר הגיוני לשאלה "איך זה קרה לה?", הם יוכלו ללכת לישון סוף סוף בשקט. דברים כאלה לא קורים סתם. היה שם משהו, במשפחה הזאת. אצלנו זה לא היה יכול לקרות. אם יש משהו שברנדה לומדת על

בשרה בזמן המצור הפרטי שלה, הוא בדיוק ההפך הגמור. היא לא מוצאת הסבר הגיוני למעשים האיומים של הבן המוכשר והרגיש שלה. היא שואלת וחופרת, ונותרת בסופו של דבר ללא מענה ממש. היא לומדת כי האמונה בעולם צודק היא כוזבת. דברים רעים קורים. הם קורים במפתיע, ללא הסבר. גם לה, גם במשפחות הכי טובות.

מאת ענת באלנט, עיתונאית ומרצה לתקשורת

אחר. במקום זאת, התקשורת, ממש כפי שהיא עושה יום אחר יום באינספור סיפורים אחרים, משמשת כמתווכת ב"אמא שלו", היא מתווכת בין העולם החיצוני של הקהילה, לבין בית המשפחה ובעיקר - עולמה הפנימי של האם. היא מתווכת בין העין החברתית הבוחנת את המשפחה, תווה על קנקנה ורוצה לשפוט אותה שיפוט מהיר, לבין רגשי האשם האיומים המציפים את האם המסורה בשאלה "איפה טעיתי?".

באחד הרגעים הדרמטיים, ברנדה פורצת החוצה אל המצלמות, פותחת את החלוק הביתי וחושפת את גופה להבזקים, בתמונה שיש בה גם פריצות והתרסה, אבל גם הצהרה ברורה - קחו אותי, עשו בי כרצונכם, צילבו אותי. חטאתי, אני אשמה.

אם המשפחה, לפיכך, חשה קורבן של התקשורת באותה מידה שרגשות האשם שלה מניעים אותה לחשוב שהמשפט הציבורי שעורכים לה בעיתונות הוא אולי מוצדק וראוי. בלב הדרמה הקשה הזאת, האם והתקשורת שואלים בעצם את אותה השאלה - איך יכול להיות שזה קרה לה? מה היא עשתה לא נכון? מה הסיבה שכן טובים בן 17 אונס שלוש נערות? מה השתבש במשפחה הזאת?

RATES HANUKA WITH HER RAPIST SON
HANUKA WITH HER RAPIST SON

להתמודד, להסתכן, להעיז

ראיון שערך במאי ההצגה רוני פינקוביץ' עם השחקנית אסי לוי

רוני: בעיני הדבר הקשה ביותר בעבודת השחקן הוא להיות בתוך הסיטואציה של הדמות. מה שאנחנו קוראים "המצב". בעיקר במחזה הזה. ואת, בחזרות על ההצגה הזאת כל הזמן אמרת לי "המצב שלה הוא לא בעיה בשבילי". תסבירי.

אסי: הכוונה שלי היתה, שלי כאסי מאוד קל להתחבר לאינסטינקט האימיהי כאוטומט. מקום שלא הכרתי ולא הבנתי עד לרגע שבו בנותי נולדו. כמו שברנדה אומרת לחוברת במחזה "למה לך ולשרון אין ילדים, תמיד שאלתי את עצמי", והכוונה שלה, לטעמי, היא שמי שלא חווה הורות לא באמת יכול להבין אותה ואת העוצמה שבה. המקום הרגשי בכל מה שנוגע לבנותי, לחווית האימהות שלי, לפחדים, לתסכול, לאושר האינסופי ובאופן כללי למפגש

רוני: זה באמת תפקיד קשה מאד. אישה שבנה מורשע באונס. בשביל לשחק אותו נכון ואמיתי את צריכה איכשהו לחוות את החוויה שוב ושוב. איך תעשי את זה ערב ערב?

אסי: אכן לא פשוט, מורכב ועוצמתי אבל מאתגר באופן עצום וחלומה של כל שחקנית לקבל תפקיד כזה. אני באופן אישי כאדם מחפשת אתגרים

רוני: את יכולה לדמיין אותך בשלב זה של חיך ללא הילדות שלך?

אסי: לא. נקודה. סימן קריאה. אין אופציה כזו.

רוני: להיות שחקנית ואמא זה די אכזרי. העבודה הקשה סביב השעון, ההעדרויות מהבית בערבים ובסופי שבוע. איך את מתמודדת עם זה?

אסי: אוווו... אכן התמודדות יומיומית אינסופית וסיזיפית, אבל אלו הם חיי וזו דרכי והדרך שבחרתי לחיות וההתמודדות איתה היא מרגע לרגע. אני משתדלת לא להתעכב על הקשיים שבה אלא למצוא פתרונות יצירתיים כל הזמן. הטלפון שלי עובד שעות נוספות. מדהים לגלות כמה אנשים צריך כדי להחליף אמא אחת. כמובן שגם ישנם תקופות הפוכות לגמרי שבהם אמא נמצאת כל הזמן מבוקר עד ערב כך שיש פיצוי על התקופות הקשות. לשמחת, בנותי המדהימות כמובן, משתפות

אין דרך אחרת. אתה בעצמך יכול להעיד על אינסוף האסמסים והשיחות שהיו לנו בנוגע למי היא ברנדה קאפוביץ', מה היא רוצה, למה היא מתכוונת ולמה היא אומרת את מה שהיא אומרת. הרבה מאוד פעמים אנחנו נפגשים במקצוע שלנו בסיטואציות שבהן אנחנו משחקים הורים, אהובים, חברים, לאנשים שלא פגשנו מעולם ואם כן פגשנו אז וודאי לא בסיטואציות האלה. זמן החזרות הוא זמן הסתגלות ובניית מערכות יחסים. אני אוהבת חזרות ובאלה נהייתי במיוחד. המפגש שלי עם ברנדה ועם שאר השחקנים ואיתך היו מהנים ומרגשים כל יום מחדש.

רוני: מה יותר דומיננטי אצלך: רגש, מחשבה, אינטואיציה?

אסי: הסדר אצלי הוא כזה - אינטואיציה שמלווה בעוצמות רגשיות, ומעל הכל, מחשבה שמפקחת על הכל. וטוב שכך.

רוני: אם היית פוגשת את הדמות שאת משחקת, ברנדה קאפוביץ', מה היית אומרת לה?

אסי: איפה קנית את השמלה האדומה מסצינת חנוכה. היא נראית עליך טוב...

רוני: את נהנית לסבול על הבמה?

אסי: אני לא סובלת על הבמה אף פעם. אני נהנית מכל רגע. נהנית לחוות וחלק מזה הוא לגעת בכאב במקומות שכנראה ביומיום אני לא פוגשת, וכמעט גם אף אחד גם לא פוגש. הבמה והמשחק מאפשרים לי להגיע לקצוות ומקומות באישיותי הלא פשוטה והמעט מורכבת בלשון המעטה, כדי לעוף רחוק, להתמודד, לחוות, להסתכן, להעיז, להתמלא, ובשורה תחתונה ומסכמת, להרגיש. היכולת והרצון לגרום לקהל בשעתיים של הצגה להתנתק מעולמם, ולחוות ולהרגיש הם מבחינתי האושר הגדול וזה כח עצום.

רוני: עד כמה משמעותי עבורך חדר החזרות, במובן של מעבדה, אינטראקציה עם השותפים לעבודה וכו'?

אסי: לא רק משמעותי אלא בלתי אפשרי אחרת, גם מבחינת בניית היחסים עם השחקנים שבא לידי ביטוי על הבמה וגם בתהליך החיפוש והפענוח של הסיפור.

פעולה ולוקחות חלק בפרויקטים שאני עובדת בהם, הן מהשיתוף שלי בבית על החומר וביקור בחזרות, היכרות עם השחקנים וכמובן מאחורי הקלעים וכדומה. זו הזדמנות נפלאה להודות להן, ליהיה וזואי, אהובות, יפות, מושלמות ומוכשרות שלי. תודה על הסובלנות, הפירגון והכח העצום שאתן נותנות לי בכל רגע בחיי. העצמתן ומילאתן אותם באושר אינסופי בבואכם אל העולם הזה ואל העולם שלי ושלנו יחד. אמא.

רוני: אם ברנדה הייתה חיה, איזו חיה היא הייתה?

אסי: ברנדה היא כמובן לביאה וכל מילה מיותרת.

רוני: ואסי?

אסי: שאלה טובה שמתחלקת לשניים, לחיים שלפני הילדות והחיים שאחרי. רוב שנותי לפני ההורות יכולתי לומר בוודאות כי אסי היא סוסה פראית. היום אסי היא לביאה.

RAPIST'S MOM FLASHES AT PHOTOGRAPHERS
RAPIST'S MOM FLASHES AT PHOTOGRAPHERS

משפחה במלכוד

ההצגה מתמודדת באופן כן ועמוק עם משבר עמוק אליו נקלעת משפחה בעקבות הגילוי כי אחד מבניה נאשם באונס. משפחה כמו זו, המוצגת לפנינו, כל אחד ממרכיביה, כאילו עבר את האונס בעצמו. אם המשפחה נקלעת למצב בו כל חייה משתנים באבחה אחת. מאדם בעלת ת.ז. מסוימת, היא הופכת בין לילה להיות לאדם בעלת ת.ז. אחרת. לפתע מאם המשפחה היא הופכת להיות החומה הבצורה מול שאר העולם שמאיים להסתער על גבולות המשפחה ולפרקם. היא חצויה בין האנרגיות לשמור על המשפחה ועל בנה, לבין הכעס האדיר המפעם בקרבה והמופנה כנגדו וכנגד גורמים נוספים בחייו.

גם הילד הנוסף במשפחה, אחיו של הפוגע, נאלץ להתמודד עם המציאות הקשה שניכפת עליו. אחים של ילדים פוגעים מינית הם כאילו קורבנות הפגיעה בעצמם, והם מוצפים ברגשות אמביוולנטים אשר מאיימים להטריד את שלווה התפתחותם.

הילד הפוגע, מצד אחד גבר חסר רגשות ונטול יכולת לאמפטיה, ומצד שני מהווה קורבן בעצמו המחפש זולת משמעותי שיוכל להתקרב אליו על מנת לנצלו.

משפחה שבה מתגלה פוגע מינית, מרגישה כאילו כל אחד מבני המשפחה עבר את הפגיעה על בשרו. שונה במעט היא המציאות בה קורבן הפגיעה נמצא מחוץ למשפחה. במקרה שכזה אמנם קיימים רגשות אמביוולנטיים, מעורבים בהם רגשות אשם חזקים, הכחשה ומינימיזציה, אך עדיין קיימת התגייסות של בני המשפחה סביב הפוגע. הטלטלה הגדולה שחווה משפחה שכזאת, עשויה לפצל את בני הבית לשני מחנות. אין ספק שמשפחה של פוגע מינית הופכת להיות שבויה בתוך האשמה והאחריות שמטילה החברה בפוגע. שאלת ההורות והחינוך עולה ביתר שאת ובצורה נוקבת, היכן שטעינו.

דורית הופמן, סמנכ"ל תפעול
דני מלא-רון, מנהל הצוות הקליני
אלי" - האגודה להגנת הילד

איוון פלאסי - מחזה

מחזאי קנדי החי בבריטניה. מחזה הבכורה שלו אמא שלו זכה בתחרות המחזאות הלאומית למחזאים מתחת לגיל 30 של RBC קנדה ובפרס "קניגס קרוס" לכתיבה חדשה (בריטניה). הופיע כמועמד ברשימה הסופית לפרס Rod Hall Memorial (Rod Hall/Paines Plough Theatre Company). המחזה הוצג לראשונה בתיאטרון ה-Courtyard (לונדון, בריטניה) ביוני 2010 וההפקה הקנדית נמצאת בפיתוח. מחזהו השני Banana Boys הוזמן והופק על ידי להקת heat&light של תיאטרון המסטר. כיום מועסק ב-Royal National Theatre וכותב את המחזה הבא שלו. הוא מונה על ידי להקת Synergy Theatre לכתוב מחזה לצעירים אשר יוצג בבתי ספר ובתי כלא בלונדון. משתף פעולה עם ה-Birmingham Rep Theatre וה- Unicorn Theatre, עובד גם עם ערוץ 4, שם הוא כותב דרמת טלוויזיה בשלושה חלקים, ומפעיל פרויקטים של כתיבת מחזות ותיאטרון לצעירים ומבוגרים בעבור מספר תיאטרונים בלונדון. לאחרונה הוא מועמד לקבלת פרס גדול, ב-Meyer Whitworth שיפורז באוקטובר 2011.

שלמה מושקוביץ - תרגום

בוגר אוניברסיטת תל-אביב במגמות משחק ובימוי. מחזאי, תסריטאי, מתרגם. בין המחזות שכתב לתיאטרון - בתיאטרון הבימה: שבוע, ההצגה זכתה בפרס אלון ובפרס לאה גולדברג, והשתתפה בפסטיבל תיאטרון פיקולו במילנו, כוכב יאיר. בתיאטרון הסימטה: קפיצה לחול. בתיאטרון חיפה והסימטה: טיול אופנועים, חלק אינטגרלי. בסטודיו יורם לוינשטיין: הם יורים גם בסוסים, לונה (עיבוד). תרגם מחזות רבים לתיאטרון הרפרטוארי, בין תרגומיו: שקר בנפשו, מונולוגים מהוואגניה, אוהבים את אופל, מותו של סוכן, ללכת עד הסוף, הנסיכה ממוסקבה - סיפורה של זוגיות שבירה, כשאת אומרת לא, חתולה על גג פח לוהט, החגיגה ועוד. בתיאטרון בית ליסין: זהות, פילומנה, נערי ההיסטוריה, איש הגשם, תנאים של חיבה, הדוד וניה, אהבה זה לא הכל, בחורים טובים. כתב לטלוויזיה תוכניות שונות ביניהן: זהו זה בשנים 97-94, הקוטב בידינו עם מוני ובארבא, פרקים לפלורנטינו, שתוק שאווא, פרשת השבוע. כותב ועורך מבחני דרכים לרכב. כותב ועורך במגזין אוטו בשנים 1990-1994, כותב ועורך במגזין הגה מ-1998.

רוני פינקוביץ' - בימוי

שימש כמנהל אמנותי בתיאטרון חיפה 1997-2000, כבמאי בית בתיאטרון הבימה 1992-1994, ובתיאטרון חיפה 1996-1995 וכיום מנהל אמנותי של תיאטרון המדיטק חולון. כתב וביים את המחזות - בתיאטרון הבימה: פרוזדו בתיאטרון הבטון, לילות הדבש והאימה. בתיאטרון באר שבע וצוותא: מעקב באפילה. בתיאטרון חיפה: פירוק, בתיאטרון בית ליסין: תה. השתתף כשחקן בסרטי קולנוע ותוכניות טלוויזיה. משמש כמורה בבית צבי. זוכה פרס הבימוי בפסטיבל עכו 1990 ופרס הבימוי ע"ש יוסף מילוא 2003. בין ההצגות שביים - בתיאטרון בית ליסין: סילביה, טוב, מה עושים עם ג'ני, אבודים ביונקרס, זהות, פילומנה, קפה ערבה, תה, אהבת חי, סופ"ש עם תום, האגם המזדהב, אקווס, תנאים של חיבה, פרינסס מרי 7, אהבה זה לא הכל. בתיאטרון הבימה: רעל ותחרה, קרב של שחור וכלבים, תעלולי סקפן, יומנה של אנה פרנק, אוהבים את אופל, מותו של סוכן. בתיאטרון הקאמרי: עוץ לי גוץ לי, הגיל הנכון לאהבה, איחש פישר. בתיאטרון חיפה: הלילה ה-12, השקרן, מלאכים באמריקה. באופרה הישראלית ומדיטק חולון: מקס ומוריצ.

ניב מנור - עיצוב תפאורה

בוגר המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון אוניברסיטת תל-אביב. בין ההצגות שעיצב - בתיאטרון בית ליסין: אהבה זה לא הכל, פרינסס מרי 7, תמונות יפואיות. בתיאטרון באר שבע: בוגד. בתיאטרון הקאמרי: מאה. אופרות לילדים - באופרה הישראלית: לחיל הקסם, סינדרלה. בסימפוניטה באר שבע: נישואי פיגארו. באופרה קאמרה: הזמרת הקרחת, הרמאי. באקדמיה למוסיקה תל אביב: דידי ואינאס, כך עושות כולן, האלמנה העליזה. באקדמיה למוסיקה ירושלים: העטלף, הנזל וגרטל. בתזמורת הקאמרית הקיבוצית: רחמיו של טיטוס.

דנה צרפתי - עיצוב תלבושות

מעצבת תפאורה ותלבושות. בוגרת תואר שני בחוג לתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. מרצה במגמה לעיצוב במה במכללת סמינר הקיבוצים. עיצבה תפאורה ותלבושות להצגות רבות, מהאחרונות שבהן - בתיאטרון חיפה: ארגנטינה (תפאורה). באופרה הישראלית: אליסה בארץ הפלאות (תלבושות). בתיאטרון החאן: תעלולי סקפן (תלבושות). בתיאטרון המדיטק: הנער מסביליה (תפאורה ותלבושות).

רן בנגו - מוסיקה

מנהלה המוסיקלי של להקת המחול ורטיגו. בין עבודותיו: הלחנת המוסיקה לעבודות המחול חמסין, איש חוטים, האסתר, סיליה, לידת הפניקס, ורטיגו והיהלומים, רעש לבן, מאנא ונול בביצוע להקת המחול ורטיגו. בין עבודותיו לתיאטרון - המדיטק: הקץ של העץ, נשים קטנות, שרה גיבורת ליל, לב של מלך. פסטיבל עכו: המאה השלושים זוכת ציון לשבח בפטיבל עכו 2007. תיאטרון לילדים ולנוער: הנחשול, ריקוד משפחתי, הקסם של אורנה (פרס התיאטרון לילדים ולנוער לשנת 2011). תיאטרון באר שבע: שירה, קן הקוקיה, ארגנטינה. תיאטרון הבימה: מותו של סוכן, צורה לאהבה, מונולוגים מהוואגניה, הכלה וצייד הפרפרים, טייפ, בגידה, רומנטיקה, מוריס שימל. בתיאטרון הקאמרי: משרתם של שני אדונים, ימי שלישי עם מורי, הדודה ואני, שמנה. בתיאטרון חיפה: משפחת ישראל, הצמא והרעב, סוחרי גומי, ארגנטינה, המכוער, כולם היו בניי. תיאטרון בית ליסין: אבודים ביונקרס, זהות, קפה ערבה, בחורים טובים. הלחין לעבודות של רונית זיו לפרק את הצורה, פרפרים שחורים, ראי (ארי), אישה א', גאות. תאטרונטו 1995: הנמר (זוכת הפרס הראשון) בטלוויזיה ובקולנוע: שחקנית ספסל, קצכן, גרוסמן הגדול, בית חלומות, ריץ' רץ', מרגל השמפניה (פרס האקדמיה לסרטים דקומנטריים 2007), נו אקזיט, מגדלים באוויר, פלפלים צהובים.

אורי מורג - עיצוב תאורה

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה, מכללת סמינר הקיבוצים, תל-אביב. בין עבודותיו כמעצב לתיאטרון - אכזר ורחום, פרק ב', כובע הקש האיטלקי, מר גרין, גיבור מעמד הפועלים, בנות עובדות, משפחת ישראל, סוחרי הגומי, טנגו, מפעל חייו, לא כולל שינה, המדריך לחיים טובים, עלי כינור, בית הקפה, שעה וחצי איחור, קיבוץ אל-אי. הצגות ילדים ונוער: אמא אמרה לדני, מפצח האגוזים, מכתבים לצופיה, נשים קטנות, פרדיננד, בגדי המלך, הכבש ה-16, נרגיה, אוליבר, זורו. בתיאטרון בית ליסין: אל תקרא לי רפפורט, משחק ילדים, המלאך, אביב מתעורר, בחורים טובים, שם פרטי.

יואב כהן - עיצוב וידאו-ארט

למד במחלקה לוידיאו, ניו-מדיה וקולנוע ניסיוני באקדמיה לאומנות ועיצוב בצלאל. בוגר בהצטיינות בית הספר "סם שפיגל" לקולנוע וטלוויזיה. בימוי ויצירת וידאו-ארט עבור התיאטרון - בתיאטרון בית ליסין: דולפינים, בראנזה, פרינסס מרי 7. בתיאטרון הקאמרי: תרה. בתיאטרון באר שבע: הביתה הביתה. בתיאטרון חולון: הרי את לעצמך. בתיאטרון הבימה: כוכב יאיר. אלון הבונים, שיתוף פעולה בין תיאטרון הבימה והקאמרי. זוכה קרן אמריקה-ישראל לבימוי ולצילום. הציג את סרטו קמח בפסטיבל BERLINALE במסגרת TALENTCAMPUS בברלין. זוכה פרס הצטיינות ע"ש שרון עמרני, ולתמיכה מקרן גלפנד על סרטו השומר - הסרט השתתף בפסטיבל חיפה וזכה במקום ראשון בתחרות על שם מעין ספיר. סרטו האחרון נקמה השתתף בפסטיבל ולג'ין בירושלים.

אסי לוי - ברנדה קאפוביץ'

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין. כיתת אמן ברנרד הילר. בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון צוותא: שירת בלהות הצגת יחיד מאת אלונה קמחי. בתיאטרון בית ליסין: ג'קו, גן עדן דרום, קפה ערבה, אמא מאוהבת. בתיאטרון הקאמרי: פרק ב', ליסטרטה, הורדוס. בדרמות בטלוויזיה: עור, היתה לי ילדות מאושרת, חדר מלחמה, הבורגנים, קפה פריז, תמונות יפואיות, בטי בן בסט, צאבלה, שבעה, פינה קבועה בתוכנית הטלוויזיה שישי וחצי, בטיפול, גירושים נפלאים, שירות חדרים, שלום ועוד. בקולנוע: אביבה אהובתי, אבנים, קשר עיר, אודות המוניטין, הבולשת חוקרת, ציפורים בניוטרל, העולם מצחיק - בקרוב באקרנים. אלבום בכורה מונטנה ביחד עם ניר פרידמן בשנת 99'. כתבה והלחינה יחד עם הנרי וביצעה את שיר הנושא יום חדש, לסדרה שירות חדרים בערוץ 2. זכתה פרס האקדמיה לטלוויזיה, השחקנית הטובה ביותר לשנת 2007 על תפקידה בסדרה בטיפול. זוכת פרסי האקדמיה לקולנוע, שחקנית המשנה הטובה ביותר לשנת 1998 על תפקידה בסרט קשר עיר, השחקנית הטובה ביותר לשנת 2006 על תפקידה בסרט אביבה אהובתי. כמו כן זכתה בפרסי השחקנית הטובה בפסטיבלים שונים בעולם. על תפקידה בסרט אבנים היתה מועמדת לפרס שחקנית השנה באירופה מטעם האקדמיה האירופאית לקולנוע (זוהי הפעם הראשונה ששחקן ישראלי מועמד לפרס זה).

שלום שמואלוב - רוברט רוזנברג

שירת בלהקה צבאית. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. השתלם במשחק ובימוי ב-"H.B.STUDIO" ניו יורק. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון הבימה: מעגל הגיר הקאנוקי, גן ריקי, הדיבוק, הר לא זז, מחילה, אנה פראנק, מסילה לדמשק. בתיאטרון הקאמרי: הכבש ה-16, אנטיגונה, המורדים. בתיאטרון חיפה: הלילה ה-12, שוליים קשים, טרטיף, שידוכין, איפיגניה. בתיאטרון באר שבע: טובת המולדת, אם הבית, קומפני. בתיאטרון החאן: הינשוף והחתלתולה, טוני היפה. בתיאטרון בית ליסין: סיבת המוות, תקלה קלה, פרינסס מרי 7. בפסטיבל עכו: אכזר מכל המלך-רחבעם - פרס השחקן המצטיין, הדרך לעין חרוד - ציון לשבח על המשחק. אנסמבל הרצליה: הטענה של דון קיחוטה. מייסד ומנהל אמנותי של פסטיבל תיאטרון קצר בצוותא (2010-1997). בקולנוע ובטלוויזיה: סטון, חצי המנשה, הפוך, הבורגנים, אוונטי פופולו, לילה לבן, צדק מוחלט, מנדלבאום-בלש פרטי, מדוזות, יותר איטי מלב. בין ההצגות שביים: הבלש העברי חוזר, בא לגן, שלושה ראשנים מנחל תנינים (ציון לשבח על הבימוי בפסטיבל חיפה), החשפנית, הלילה ה-12, שבת ראשון שני, ליל האיגואנה, אורזי המזוודות, קוויאר ועדשים, הנשים המלומדות, האביב מתעורר ועוד.

ניב פטל - מתיו קאפוביץ'

בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין (2010). שחקן, זמר ופסנתרן. במסגרת לימודיו השתתף בפסטיבל Olive בבולגריה (2008) ובפסטיבל Istropolitana בסלובקיה (2010). זוכה צל"ש פסטיבל עתיד התיאטרון ב"צוותא" (2010). בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון באר שבע: המשרד, פיאף, המון רעש על לא כלום, קומפני. בטלוויזיה: המיוחדת.

גדי צדקה - סטיבן

למד בבית צבי. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון הקאמרי, אנסמבל עיתים: רומיאו ויוליה (בתפקיד רומיאו), בתיאטרון העברי: איש חסיד היה, ילדי הצל מאת בן-ציון תומר. ביים את ההצגות: איש חסיד היה מאת דן אלמגור, זוהר ארגוב המחזמר, בעלת הארמון מאת לאה גולדברג. גטו מאת יהושע סובול, הרופא וגרושתו מאת עגנון. כתב וביים את קברט ז'בוטינסקי שזכה בפסטיבל תיאטרונטו 2011. כתב את המחזה שלומציון לפסטיבל פותחים במה 2011.

שי לי הירש - ג'סיקה

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין (2010). בין ההצגות בהן השתתפה - בתיאטרון באר שבע: המון רעש על לא כלום. בתיאטרון אורנה פורת: ארץ קליק. בטלוויזיה: חיים אחרים, חסמב"ה דור 3. זכתה בפרס השחקנית המצטיינת בפסטיבל חיפה 2011.

אביבה נגוסה - טס

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין. בין ההצגות בהן השתתפה - בפסטיבל אוליב (רומניה): הכלה וצייד הפרפרים, הזמרת הקרחת. זהו תפקידה הראשון בתיאטרון רפרטוארי.

טוני ברמן - ג'ייסון קאפוביץ'

בגיל 8 הופיע בסרטו הראשון פנחס בתפקיד הראשי. מאז שיחק במספר הצגות, סרטים וסדרות טלוויזיה, ביניהם: כאן גרים בכיף, בנות הזהב, ארץ נהדרת - תפקיד אורח.

איתמר כרמלי - ג'ייסון קאפוביץ'

תלמיד בבית ספר לאמנויות. השתתף בפעמייה חסרה, בפסטיבל פותחים במה 12. השתתף בטלוויזיה בדרמה שוליים. מנגן בפסנתר והופיע עם התזמורת הקאמרטה הישראלית.

ידידים
(4,300 ש"ח)

מייסדת וי"ר יידי תיאטרון:
ג'ני ברנדס

מנהלת יידי תיאטרון:
תמר הררי

מרכזת יידי תיאטרון:
ליטל גביש

מייסדים

(12,000 ש"ח ומעלה)

אהובי יגאל
אהרונ קלרה ועמוס
אלי ליאון עו"ד
ארלין עדי ועו"ד אמיתי
ברנדס ג'ני וחנינא
ברקת אלונה ואלי
גאון משה
גולדמן סיגל ועו"ד אמיר
דותן ורדה ובעד
דנקר אורלי ונוחי
הורביץ דליה ואלי
יוסמן ברווריה ודודי
זהר נילי ואלי

חברת עופר השקעות בע"מ
חודורוב פארה ועופר
חכים דורית וקרמר שלמה
טוקטלי ד"ר עדנה
מלצר דורית וארז
פדרמן ליאורה ומיכאל
פרופר סוזי ודן
צלרמאיר מיכל ומיכאל
קרן מרק ריץ לחינוך, תרבות ורווחה
קרן ראובן ואדית הכס
רכבי מיכל ויובל
שטינדלינג סוזאנה
שקד שושנה וישעיהו
2 תרומות בעילום שם

אגודת יידי תיאטרון בית ליסין
נוסדה באפריל 2006

לפרטים ולהצטרפות:
טל. 03-7255338

אבידן-בריר ברווריה וד"ר אברהם בריר
אביחי גאון מיכל
אדיר אילנה וישראל
אדלר רונית וראובן
אדרי פנינה ומשה
אופיר ד"ר סימה ופרופ' אבינעם
אור מיכאלה ותיאודור
אחיעזר רותי
אלאלוף שרה
אלבין גליה
אלוני שוש ולבוביץ' יורם
אל-יגור מלכה ויובל
אלשיך יוסי
אנגל ענת ואודי
אקרמן אסתי ובני
ארזי מירי ושוקי
בארינבום נטלי וצביקה
בהט מרישה וג'ו
באונס רונית והבר איתן
בובליל בת שבע ומשה
בוקשפן נורית ועמירם
בוקשפן רותי ואלדד
ביגר אילנה ואברהם
ביילין עו"ד הלנה ועו"ד ישראלי יעקב
ביצ'צ' פרופ' ניצן
בירו תלמה וינוש
בין גינה ודני
בכר אורית ויוסי
בכר יעקבי אסתר
בחון ענת וגבי
ברנר אביבה
ברק נאווה וזינגר שלום
ברקת מיקי ושייקה
גבריאלי עדנה ארנן
גולדמן ד"ר רחל ופרופ' בולסלב
גוריון יפעת
ג'יבלי ד"ר אלישבע ובנימין ז"ל
גייגר שרה ומיכאל
גלאנץ טליה
גלבע סולי ואורנשטיין יורם
גלבד ברכה ויעקב
גליק נילי
גליקסמן דליה ויוסף
גמזו יעל וגיא
גרבינסקי דינה וישראל
גרוס ד"ר צביה ופרופ' יוסף
גרינביום ורד ואילן
דבורין פנינה וזהר
דברת מירי

דגמי הגר ועזרא
דנקר זהבה ויצחק
דרנגר ורד ואברי
הירשמן פרי עדנה
הלפן חנה ואלי
המבורגר אילנה ויאיר
המבורגר חנה וגדעון
הקר עדנה ועו"ד הרטבי זאב
הרטמן אסתי ואלקס
הרינג איריס
הרציאנו ד"ר לורט
וולטש טלי ועמוס
וורטהיים דרורית
זינצקי אורה ויוסי
חנן פסיה ורו"ח אריה
טולידאנו נירה
טייק עירונה ודוד ז"ל
טיסונה נעמי ושלמה
טמיר ענת
טרנר אריאלה ויעקב
יונס חנה ואלי
כספי יהודית ופרופ' אליהו
כרמן ציפה ואריק
ליון תמר ויוחנן
ליאור צביה ודן
ליבאי עדה ופרופ' דוד
לין יהודית ועו"ד אוריאל
לנדאו ליאורה ואלי
לנדסמן גלית ויוסי
לקנר ברווריה וד"ר אמיד רוני
מאיר גליה ויהושע
מאיר נילי ושי
מאירוביץ' אילנה
מולכו שלומית ויצחק
מור שרון ומנו
מטלון רותי וניסו
מיתר ג'וזיאן (צביה)
מיתר עופרה
מנדלסון חנה ויוסף
מנור נורית ויואב
מנור רות ויצחק
נאמן דליה ואייבי
נשיץ נחמה וגד
סבג עדי ודורון
סגול טובה וסמי
סגל מרשה ומיכאל
סטל רחל
סיטון נורית וישה
סלונים תמי ואורי

סלע שרה ופרופ' מיכאל
סקר רבקה וצוקר עוזי
עזרי יורם
ענבר יהודית ואורי
ערד אורה
פדרבוש של וליאור
פדרבוש רותי ועקי
פוקס רעיה ויצחק
פינס עודד
פישר ד"ר אלי
פפושדו אלי
פרי נאווה
פרלוק אורנה וד"ר חיים
פרנקל ענת ושמואל
צ'ורלי תמי
צ'חנבר עטרה ויוסף
קונדה ציפי ואפרים
קלנר חני ואביגדור
קפלר רותי
קריב אסי
קרן משפחת צבי ועפרה מיתר
קרן ע"ש פנחס זכאי ז"ל
ראובני דניאלה ודורון
רהב הילה ורני
רוטליו נלי ויאיר
רונן (פקר) רן
רייז אורנה ואביב
רפפורט עירית ופרי גלן
שחר זהבה ואריה
שטיינר ד"ר יוספה
שטיר ישראל ואינשטיין אבי
שטראוכלר בת-שבע
שיינמן דניאלה ודן
שמר אלה ועו"ד אריאל
שמחאי סמדר
שני הדסה ומאיר
שפיר עופרה ורו"ח אלי
שקד חיה
שקלים פנינה והרצל
שרון ד"ר נעמי ון
שרם יוכי ואציק
תאומים עירית ומשה
תגר חיה ומרקו
7 תרומות בעילום שם

להצגה זו

עוזרת במאי:
שרית הררי
מנהל הצגה:
ארז שפר
מנהל במה:
נחום רז
זיו אורפז
מלבישה:
אולגה פרגמן
תאורה:
זאב נבון
אייל עובדיה
הגברה:
מאור בן-חמו
רז בליצבלאו

שחקני התיאטרון
לעונת 12-2011 (לפי סדר א-ב)

מיטל אבני
דור אוחיין
אבי אוריה
אור אילן
יונה אליאן-קשת
דניאל אפרת
ליאור אשכנזי
לירית בלבן
גלי בן-גיא
דוד בן-זאב
אסף בן-שמעון
עידו ברטל
רבקה גור
ששן גבאי
ליאת גורן
ענבר גל
מיכאל גמליאל
מורדי גרשון
אילנית גרשון
מיה דגן
דרור דהן
דיקלה דר
אילן דר
מיכאל הנגבי
שי לי הירש
ידידה ויטל
אופיר וייל
גיל וסרמן
מרים זוהר
עומר זימרי
הילה זיתון
רויטל זלצמן
עמנואל חנון
יוסי טולדו
יורם טולדו
שלומי טפאיר
דבי יבלונקה
טל-יהודה ילומי
שחר ישי
יעל יקל

מנהלת הפקות
ותפעול:
אדווה טמקין

מנהלת כספים:
מיכל דביר-חן

מנהל השיווק:
מיכה וייסמברגר

במאי ומנהל
קבוצת הצעירים:
גלעד קמחי

חברי ההנהלה
הציבורית

עוזי ברעם - יו"ר
ערן אברהמי
פרופ' נוב אחיטוב
איל ארד
נתנאל גלעד
רמי בן-גל
רית דום
אורית וינס
שלום חבשוש
אביגדור לוי
אריה מנדל
אריאל קפון

הפקה

מנהל הצגה ראשי: אלן פילסוק
מנהל הצגות: אירן אשל, אסנת גבאי
אורנה דויטש, ברוך וידרה
שושי זק, רולי יקואל, לני רוזנצוויג,
שרון שפירא, ארז שפר

צוות טכני

מנהל טכני: ישעיהו ביבלש
מנהל במה ראשי: אלברטו בנדר
מנהל במה: זיו אורפז, חאלד ג'בארין,
ברוך וידרה, דניאל לוי,
סטניסלב מרק, אברהם נתנאל,
ליאור סאלם, סטניסלב סווסקין,
גיא קריספיל, נחום רז
עובדי במה: דניאל ברק, יהודה גרוס,
אלון כלוף, מטיאס סטוליאאר
מנהל מח' תאורה: ראובן וולנר
תאורנים: שוקי אבו-חצירה,
ניסיון דלרייה, שמואל הס,
יוני לבאי, יוליוס מאירסון,
פרננדו מחאיקר, זאב נבון,
אולג סטפנוב, ליאור עזרא,
אייל עובדיה, דולב ציגל
מנהל מח' הגברה: תמיר אלפיה
הגברה: אבישי אסור, אסף בן אבי,
רז בליצבלאו, מאור בן חמו,
גיורא הרמן, עומר יולביץ',
ליאור דלמן, סטס סוסניבקר,
אורן פרי, יורי שכנוביץ, סרגיי שקורין
מנהל ייצור: רמי דקל
אביזרים: יהודית בולקיאיר
מנהלת מח' הלבשה: אביבה חזיז
מלבישות, רקוויזיטיות, פאניות:
טל אדמון, מיכל אלון,
מיכל בן שושן, ולריה גלזמן,
דנה כהן, מריאנה גרייב, טל נוב,
אסיה נלן, אירנה סגל,
מריאנה פינקלשטיין, אולגה פרגמן,
מיטל שלום, אורנה שפיצר
אחראי בטיחות: יעקב הכהן

מנהלת התיאטרון:
ציפי פיינס

מנהל משאבי אנוש:
צבי ירון

מחזאי בית:
הל מיטלפונקט

דרמטורג התיאטרון:
אבישי מילשטיין

יעוץ משפטי:
עו"ד אורנה לין
עו"ד עמית מנור
עו"ד נחום פיינברג
רואה חשבון: אלי שפיר

מנהלה

מזכירת התיאטרון: תלמה גנור
מנהלת מח' מכירות:
עירית סוחובצקי
דוברות ויחסי צבור: זיוה סידון
מנהלת פרוסום: מיכל גלעד
מנהל מכירות חוץ: יוסי אלקה
מנהלת מחלקת חינוכית:
אטי ליבק-גולן
מנהלת מח' מנויים: לילך פנחס
מחלקת מנויים:
דורית מוסבי, יהודית רוקבן
מכירות בית: סימי מאירסון, שני גזית
עוזרת למנהל משאבי אנוש:
יפית זיו
רכות שרותי משרד:
ויקי וייסמברגר
מנהלת חשבונות ראשית:
מרב כהן
חשבת שכר: לורה מולצד'סקי
מח' הנהלת חשבונות:
זוהר פורמן, טלי חובב
פניות מח' ציבור: טל שני-וייסמברגר
מנהל מח' שיווק טלפוני:
קופר סלביה, שגב תומר
מח' שיווק טלפוני:
מריה בנגרט, בתיה גמליאל,
זאבי זוהר, יפית טרייסמן,
ציפי לסינגר, רחל לסקי
מרים כספי, תמר רון, אלקה שלו
מנהל שרות לקוחות:
טל ימני, כלנית סטמקר
נציגי שרות לקוחות:
מירה ביסון, רות בן-דט,
שרה גלעם, אוהד דור,
ליאור ליה-רנולד, שירה מאזה,
רוני מולא, יעל מטלון, יעלה מרזו,
אבישי מימון, מאיה סברוב
מרכזיה: דבורה אהרון, עליזה שטרן
ארכיון: שי מרקוס
אחזקת בניין ומחסן:
משה גנץ, איציק סלח'י, גולן ימין
אחראי סדרנים: אריק דור

How does it feel to be a mother whose son is accused of rape?

A Jewish mother living in the suburbs of Toronto finds herself suddenly trapped in "house arrest" surrounded by hordes of reporters, while her 17-year-old son accused of rape awaits trial. Soon enough, even before the trial, and despite the fact that the rape has yet to be proven, to her great astonishment she discovers that the media has accused her of neglecting her son and that his misdeeds have resulted from this neglect and the defective education that he received.

An army of reporters surround her home, eagerly documenting everything that goes on in her house just to get a scoop, while the accused's mother desperately struggles for a sense of normalcy.

An intense and riveting drama.

First performance: 7.9.2011

Length: 1 hour and 30 min. without intermission

MOTHER OF HIM

BY EVAN PLACEY

Translated by: **Shlomo Moskovitz**

Directed by: **Roni Pinkovitch**

Set Design: **Niv Manor**

Costumes Design: **Dana Tsrfati**

Music: **Ran Bagno**

Video Art Design: **Yoav Cohen**

Lighting Design: **Ori Morag**

Cast (in order of appearance):

Asi Levi - Brenda Kapowitz

Itamar Carmeli / Tony Berman -

Jason Kapowitz

Shalom Shmuelov - Robert Rosenberg

Niv Petel - Matthew Kapowitz

Shay Li Hirsh - Jessica

Gadi Tsdaka - Steven

Aviva Neguse - Tess

MOTHER OF HIM

BY EVAN PLACEY

